

Πανηγυρικός Εσπερινός των Αγίων Αναργύρων στο Νησί Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το απόγευμα της Τρίτης, 31 Οκτωβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου, παρουσία τοπικών πολιτικών αρχών και πλήθους πιστών.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Όλην ἀποθέμενοι ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρόν ἀσύλητον ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν».

Ἐορτάζει αὐριο ἡ Ἐκκλησία μας τὴ μνήμη δύο ἀναρ-γύρων ἁγίων της, τῶν ἁγίων Κο-σμά καὶ Δαμια-νοῦ, δύο ἁγίων οἱ ὁποῖοι δέν ἐπε-δίωξαν νά συγκεντρώσουν πλούτη καὶ χρήματα καὶ ἐπίγειους θησαυ-ρούς, ἀλλά, ὅπως ψάλαμε προη-γουμένως «θησαυρόν ἀσύλητον ἑαυ-τοῖς ἐθησαύρισαν». Συγκέ-ντρω---σαν, δηλαδή, γιὰ τόν ἑαυτό τους θησαυρό πού κανεῖς δέν μπο-ρεῖ νά τόν συλήσει καὶ νά τόν κλέ-ψει.

Συγκέντρωσαν ένα θησαυρό που δεν κινδυνεύει, όπως οι άλλοι άνθρωποι και επίγειοι θησαυροί, τους οποίους, όπως λέγει και ο Χριστός, «σής και βρώσις αφανίζεται και κλέπται διορύσσουσι και κλέπτουσι», αλλά έναν θησαυρό που παραμένει και διατηρείται.

Ποιός είναι ο θησαυρός αυτός; Είναι η χάρη του Θεού. Αυτή που γέμιζε τη ζωή τους και διά της οποίας επιτελούσαν τα θαύματα, θεραπεύοντας τους πάσχοντες ανθρώπους. Και η χάρη αυτή δεν έχει υλική υπόσταση, δεν επηρεάζεται από εξωτερικές συνθήκες, δεν μπορεί να κλαπεί από κακόβουλους ανθρώπους. Παραμένει στην ψυχή του ανθρώπου που την έχει, γιατί είναι δωρεά του Θεού, και μάλιστα αξιάνεται, όταν ο άνθρωπος την διαχειρίζεται με ταπείνωση και την αξιοποιεί για χάρη των αδελφών του.

Και πώς απέκτησαν αυτόν τον θησαυρό οι άγιοι Ανάργυροι;

Τόν απέκτησαν με τις πράξεις τους, τον απέκτησαν με τα καλά τους έργα και με την προσφορά προς τους αδελφούς τους. Τόν απέκτησαν ανταποκρινόμενοι με όλα αυτά στο θέλημα και τις εντολές του Θεού, ο οποίος ανταμείβει με τη χάρη του, όσους εφαρμόζουν τό θέλημά του.

Τόν απέκτησαν όμως και με έναν άλλο τρόπο, όπως γράφει ο ιερός ύμνογράφος. Τόν απέκτησαν «όλην αποθέμενοι εν ούρανοῖς τήν ἐλπίδα», εμπιστευόμενοι, δηλαδή, τήν ἐλπίδα τους στον ούρανό, στον Θεό.

Ἡ ἐλπίδα είναι ένα μεγάλο δῶρο του Θεού στον ἄνθρωπο, γιατί τροφοδοτεί τη ζωή και τήν ὑπαρξή του. Ἡ ἐλπίδα είναι αυτή που μάς κάνει να ὑπομένουμε, αλλά και να προσδοκοῦμε. Ἡ ἐλπίδα είναι αυτή που μάς δίνει προοπτική για τό μέλλον μας και τή δύναμη να ἐργαζόμαστε γι' αυτό. Χωρίς ἐλπίδα καμία προσπάθειά μας δεν έχει νόημα και κα-νέ-νας κόπος δεν έχει λόγο.

Πολλοί ἄνθρωποι στηρίζουν τήν ἐλπίδα τους σέ ἄνθρώπους. Ἄλλοι τήν στηρίζουν στά χρήματα ἢ στήν ὑποστήριξη τῶν ἰσχυρῶν του κόσμου, και δεν είναι λίγοι ἐκεῖνοι που βλέπουν τις ἐλπίδες τους να συντρίβονται και τις προσδοκίες τους να γκρεμίζονται, γιατί δεν ἄκουσαν τήν προειδοποίηση που μάς ἀπευθύνει ὁ Θεός διά του προφητά-να-κτος Δαβίδ: «μή πεποίθατε ... ἐπί υἱούς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία».

Ποῦ μπορούμε, λοιπόν, νά ἀναθέ-τουμε τήν ἐλπίδα μας, ὥστε νά μὴν ἀποτυγχάνουμε καί νά μὴν δια-ψευ--δόμεθα; Μπορούμε νά τήν ἀνα-θέ-τουμε στὸν οὐρανό. Μπορούμε νά τήν στηρίζουμε στὸν Θεό, ὅπως ἔκα-ναν οἱ ἑορταζόμενοι ἅγιοι Ἀνάρ--γυροι.

Δέν στή-ριζαν τήν ἐλπίδα τους στοὺς ἀν-θρώπους οἱ Ἅγιοι. Δέν ἀπέ-βλεπαν στίς ἐπι-δοκιμασίες τους καί στήν ἀμοι-βή τους. Δέν ἔξαρ-τοῦσαν τίς ἐπι-λο----γές τῆς ζωῆς τους, τήν προσ-φορά τους στὸν συνάν-θρω-πό τους, τίς πράξεις τους καί τὴ φιλαν-θρω-πία τους ἀπὸ τοὺς ἀν-θρώ--πους, ἀπὸ τοὺς ἰσχυ-ρούς τῆς γῆς. Εἶχαν ἀπό-λυτη ἐμπι-στοσύνη στὸν Θεό, στήν ἀγάπη του καί τὴν πρόνοιά του. Σέ αὐτές εἶχαν στη-ρί-ξει τήν ἐλπίδα τους καί ἔτσι προ-χωροῦσαν στή ζωή τους καί ἔργα-ζόταν τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐποιίας, ἀξιο-ποιώντας τὴ δωρεά πού εἶχαν λά-βει ἀπὸ τὸν Θεό καί διατηρώντας στήν ψυχὴ τους τὸν ἀσύλητο θησαυρὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖο δέν στερεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο οὔτε καί ὁ θάνατος. Καί τὸ ἀποδεικνύουν αὐτὸ τὰ θαύμα-τα τῶν ἁγίων μας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπο-τέ-λεσμα τῆς ἐνεργείας τῆς θείας χάριτος.

Πολλοὶ βεβαίως ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας δέν πιστεύουν στὸν πνευ-ματικὸ πλοῦτο καί ἀμφισβη-τοῦν τὴν ἀξία τῶν καλῶν ἔργων, ἀμφισβητοῦν τὴ σημασία τῆς χάρι-τος τοῦ Θεοῦ, καί στρέφουν τὴν προσοχή καί τὸ ἐνδιαφέρον τους μόνο στή συγκε-ντρω-ση ὑλικῶν ἀγα-θῶν, στὰ ὁποῖα ἀποθέτουν τὴν ἐλπίδα τους γιὰ τὸ μέλλον.

Ὅμως ἀπατῶνται καί πλανῶνται οἰκτρά, γιατί τίπο-τε δέν εἶναι πιὸ ἀσταθές καί πιὸ ἀβέβαιο ἀπὸ τὸν ὑλικὸ πλοῦτο, καί τίποτε δέν εἶναι πιὸ ἀσφαλές ἀπὸ ὅ,τι ἡ ἐμπιστο-σύ-νη στὸν Θεό.

Γι' αὐτὸ ἅς μὴν ἀκολουθοῦμε τὸ παράδειγμα ὄσων ἐμπιστεύονται τὴν ἐλπίδα τους σέ πρόσωπα καί ὑλικά πράγματα καί συγκεντρῶ-νουν ὑλικὸ πλοῦτο καί τὸν ἀποτα-μι-εῦουν στὰ ἐπίγεια θη-σαυροφυ-λάκια. Ἄς ἀκολουθοῦ-με τὸ παρά-δειγ-μα τῶν ἁγίων Ἀναρ-γύρων καί ἅς ἀναθέ-τουμε τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μας στὸν Θεό, φρον-τίζοντας νά συλ-λέγουμε πλοῦτο ἀγαθῶν καί καλῶν ἔργων, ὁ ὁποῖος θά μᾶς συνοδεύει καί σ' αὐτὴ τὴ ζωή ἀλλά καί στή μέλ-λου-σα, καί ὁ ὁποῖος θά ἐξασφαλίζει καί σέ μᾶς τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ πού θά κατευθύνει τὴ ζωή μας.

Άλλωστε, όλοι γνωρίζουμε ότι πολλοί άνθρωποι πού συγκέντρωσαν υλικό πλούτο έφυγαν και τόν άφησαν έδω. Κανείς δέν πήρε μαζί του τόν υλικό πλούτο και τά υλικά άγαθά. Έκείνο πού παίρνουμε μαζί μας και μάς συνοδεύει ένώπιον του Θεού είναι ή χάρις του Θεού. Είναι τά καλά μας έργα. Είναι όλα αυτά τά όποια έκαναν οι άγιοι Άνάργυροι. Γι' αυτό και μετά θάνατον τούς έδωσε ο Θεός τή δυνατότητα νά θεραπεύουν τούς ανθρώπους, νά εργάζονται τό καλό, όπως τό εργαζόταν όσο ήταν έν ζωή.

Έπομένως μή πλανώμεθα πλάνην οίκτράν, ότι όσο περισσότερα άγαθά μαζέψουμε έδω, θά γίνει καλύτερη ή ζωή μας. Κανένας δέν τό γνωρίζει. Σήμερα τά μαζεύουμε ... και τί είπε ο Θεός στον πλούσιο; «Ταύτη τή νυκτί τήν ψυχή σου άπαιτούσιν. Πού θά πάνε όλα αυτά τά όποια έτοιμάσες;» Πουθενά, θά μείνουν στή γή. Γι' αυτό άς έτοιμάζουμε αυτά πού θά μάς συνοδεύσουν στήν άλλη ζωή, όπως έκαναν και οι άγιοι Άνάργυροι.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

